

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: MgA. D.K., zastoupen Mgr. Vlastimilem Slanařem, advokátem se sídlem v Brně, Krušínova 140/1, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, Plzeň,** v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.11.2013 č.j. DSH/18210/13

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků ze dne 7.10.2013 čj. MMP/207993/13 tak, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod první zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů porušením § 3 odst. 3 písm. a) téhož zákona. a byla mu uložena pokuta 25.000,-Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 12 měsíců a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v **žalobě** tvrdil, že nebyl zjištěn skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, správní orgány se podle žalobce nezabývaly naplněním znaku subjektivní i objektivní stránky. Žalobce namítal, že nebyly provedeny jím navržené důkazy a poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.4.2006 čj. **5Afs 147/2004-89** publikovaný pod č. 618/2005 Sb. NSS, podle něhož „*neakceptování návrhu na obhajoby na provedení*

důkazů lze založit pouze argumentem, podle něhož tvrzená skutečnost nemá relevantní souvislosti s předmětem řízení. Dále lze užít argument, dle kterého důkaz není způsobilý vyvrátit nebo potvrdit tvrzenou skutečnost, tzv. nedisponuje vypovídající potenci. Konečně odmítnutí je možné pro nadbytečnost tehdy, byla-li již skutečnost, která má být dokazována, bez důvodných pochybností postavena najisto.“ Žalobce měl za to, že jím navržené provedení důkazů nemohlo být odmítnuto pro nadbytečnost, neboť v řízení nebyla bez důvodných pochybností postavena najisto otázka, zda existuje vůbec rozhodnutí, na jehož podkladě žalobce pozbyl řidičské oprávnění, zda takové rozhodnutí bylo doručováno způsobem tvrzeným správními orgány, tj. zda bylo doručeno náhradním způsobem a zda pro takové fiktivní doručení byly splněny zákonné předpoklady. Podle žalobce se tak správní orgány nezabývaly naplněním objektivní stránky přestupku. Protože takový důkaz nebyl proveden a ve spisu neexistuje podklad (mimo tvrzení správních orgánů, vycházejících z evidencí), otázka naplnění objektivní stránky je nepřezkoumatelná. Dále podle žalobce nemohlo být pro nadbytečnost odmítnuto navržené provedení důkazů ohledně naplnění subjektivní stránky, neboť nebyla bez důvodných pochybností postavena najisto otázka, zda lze vůbec hovořit o nějaké nedbalosti žalobce, tj. že žalobce se o existenci eventuálního rozhodnutí nedozvěděl. Postupem správních orgánů podle žalobce došlo k porušení **§ 3 správního řádu**, k porušení zásady presumpce neviny, článku 2 odst. 3 a článku 10 Ústavy ČR a článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že v řízení bylo spolehlivě prokázáno, že žalobci bylo náhradním způsobem řádně doručeno oznámení o dosažení 12-ti bodů v bodovém hodnocení řidiče, kdy skutečnost, že se o doručení této písemnosti žalobce nedozvěděl, nezbavuje žalobce odpovědnosti z přestupku nevědomou nedbalostí. Návrhy na provedení důkazů neodmítl správní orgán pro příbuzenský vztah navržených svědků k žalobci, nýbrž pro nadbytečnost, protože výslech navržených svědků by nemohl přinést žádné podstatné informace pro předmětné řízení. Žalovaný poukázal na ustanovení **§ 52 správního řádu**, podle něhož má správní orgán stanoveno, že nemusí vyhovět návrhu účastníka řízení, avšak musí provést veškeré důkazy ke zjištění skutečného stavu věci. Spisová dokumentace obsahuje oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče i s doručenkou této písemnosti, když žalovaný tuto písemnost považuje za doručitou v souladu se zákonem, kdy bylo zasíláno na aktuální adresu trvalého pobytu a cestou doručení došlo k přeposlání na žalobcem zvolenou adresu, kde došlo k uplatnění tzv. fikce doručení. Podle žalovaného není na místě zkoumat, jak si žalobce zabezpečil předávání jemu doručovaných písemností.

Součástí **správního spisu** je fotografie záznamu z radaru ze dne 27.6.2013 týkající se vozidla RZ ... a úřední záznam PČR z téhož dne, podle něhož hlídka prováděla měření rychlosti na úseku dálnice D5 v prostoru 72 km ve 20.41 hod ve směru jízdy na Rozvadov byla naměřena rychlost vozidlu Ford S MAX. Následnou lustrací v EKS bylo zjištěno, že žalobce má blokaci řidičského oprávnění od 3.2.2012 z důvodu vyhodování. Téhož dne byl žalobci zadržen řidičský průkaz. Při podávání vysvětlení téhož dne žalobce uvedl, že se zdržuje a korespondenci přebírá v místě přechodného bydliště na adrese U Koupaliště 12, Říčany, a jelikož se nezdržuje v místě svého trvalého bydliště, nepřevzal korespondenci s výzvou, aby se dostavil ke správnímu řízení, kde s ním bylo řešeno přestupkové jednání. Žalobce uváděl, že si nebyl vědom dosažení maximálního počtu trestních bodů, ani že od

3.2.2012 má vysloven zákaz řízení motorových vozidel. Tuto skutečnost se dozvěděl až od hlídky Policie ČR. Dále je součástí spisu výpis z evidenční karty řidiče ze dne 28.6.2013, z něhož vyplývá, že žalobce má blokadu řídičského oprávnění od 3.2.2012 z důvodu dosažení 12 bodů. Dále je zde uvedeno, že vybodován byl ke dni 11.1.2012, kdy mu byla zaslána výzva k odevzdání řidičského průkazu, která byla z důvodu nevyzvednutí doručena fikcí dne 26.1.2012. Dále je součástí spisu kopie oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu ze dne 11.1.2012 vydaná Magistrátem města Brna, odborem dopravně správních činností pod čj. ODSČ-2/B-12, i kopie doručanky této písemnosti, z níž vyplývá, že žalobci byla zásilka doslána na adresu ..., kde bylo uložení zásilky oznámeno 16.1.2012, jelikož adresát nebyl na uvedené adrese zastižen a po uplynutí úložní doby byla zásilka vrácena odesílateli dne 27.1.2012.

Při jednání dne 1.8.2013 žalobce prostřednictvím svého zmocněnce uváděl, že o skutečnosti, že své řidičské oprávnění ex lege pozbyl, nevěděl, protože se do sféry jeho vědomí nikdy žádná indicie svědčící o tom, že dosáhl 12 bodů v registru řidičů, nedostala. Není mu známo, zda s ním v této věci bylo komunikováno a na místě trvalého pobytu se poměrně často nezdržuje. Žalobce tvrdil, že nedostal žádné vyrozumění od pošty ani od jiných orgánů na adresu trvalého pobytu, a za této situace nemohl vědět o doručování případného sdělení o dosažení 12 bodů. Dále žalobce poukázal na to, že skutek spočívající v řízení vozidla bez řidičského oprávnění se stal v době více než 12 měsíců od pozbytí řidičského oprávnění, a pokud by žalobce o této záležitosti měl jakoukoliv povědomost, je evidentní a logické, že by k navrácení řidičského oprávnění postačovalo navštívit příslušný úřad a požádat o jeho navrácení. Samotná skutečnost, že tak neučinil, svědčí podle žalobce o tom, že o dosažení 12 bodů a o pozbytí řidičského oprávnění bez svého zavinění nevěděl. Tudíž podle žalobce nebyla splněna ani nedbalostní forma zavinění. Žalobce si je vědom nějakých drobnějších přestupků v dopravě z předchozích let, které jsou uvedeny v evidenční kartě řidiče, a tyto nijak nerozporoval. Všechny byly řešeny pokutami v blokovém řízení na místě přestupku. Kolik je bodů za jednotlivá přestupková jednání a kolik je stav jeho bodového hodnocení, nevěděl a nepředpokládal, že by mohl již dosáhnout 12 bodů.

V písemném vyjádření ze dne 30.8.2013 žalobce doplnil, že navrhuje, aby okolnost, zda objektivně došlo či nedošlo k pozbytí řidičského oprávnění, zda sdělení o dosažení 12 bodů bylo žalobci zákonným způsobem doručeno, bylo náležitě prošetřeno a do spisu o tom byl doložen důkaz. Dále žalobce tvrdil, že uskutečnil všechny potřebné kroky směřující k tomu, aby se o písemnostech, které jsou mu doručovány, dozvěděl včas. Co se týče objektivní míry potřebné opatrnosti v souvislosti s doručováním písemností žádané od každého ve stejné míře, je nutno vyžadovat opatrnost, která je přiměřená okolnostem a situaci, kterou pachatel svým jednáním vyvolal. Žalobce namítal, že jeho opatrnost nejen překročila míru obvyklou, ale byla velmi nadstandardní. Uspořádal své osobní poměry tak, aby se mohl seznámit se všemi doručovanými zásilkami. Pro konstatování nevědomé nedbalosti musí být splněno i subjektivní kritérium nedbalosti spočívající v míře opatrnosti, kterou je schopen vynaložit pachatel v konkrétním případě. Žalobce byl přesvědčen, že takovouto míru opatrnosti dodržel a překročil. Žalobce jako umělecky vzdělaný člověk, který detailně nezná právo, nevěděl, jak vysoký počet trestných bodů jednotlivým skutkům odpovídá, rovněž nevěděl podmínky odmazávání trestných bodů, proto nevěděl, zda a kdy 12 bodů v registru dosáhl. Žalobce tvrdil, že se v kritické době, kdy předpokládal, že již eventuálně mohl

dosáhnout 12 bodů, v registru na Odboru dopravy Magistrátu města Brna osobně informoval a dozvěděl se, že se automatické ztráty řidičského oprávnění nemusí obávat, protože i kdyby 12 bodů skutečně dosáhl, musí mu nejprve být do vlastních rukou doručeno sdělení o dosažení 12 bodů v registru řidičů. S tímto ujištěním si žalobce uspořádal rodinné poměry tak, aby se žádná úřední písemnost neztratila. Tyto záležitosti opakovaně projednával se všemi členy rodiny a upozorňoval je na skutečnost, že očekává důležitou korespondenci. Vzhledem k jeho poměrně častým několikadenním služebním cestám zavedl pravidlo, že každá mezitím doručená pošta byla nejen zanechána na vyhrazeném místě, nýbrž o každé písemnosti byl členy rodiny zvlášť informován, přesto se nedozvěděl o sdělení o dosažení 12 bodů. Na adrese ..., se zdržuje žalobce podle svého tvrzení až od cca května 2013. Tato adresa však nebyla jeho korespondenční adresou v době, kdy mu údajně mělo být doručováno. Žalobce navrhl provedení takových důkazů, z kterých naplnění či nenaplnění objektivní stránky lze s jistotou posuzovat. Žalobce navrhl provést výslech svědků I.K., K.K. a N.K., jimiž mělo být prokázáno, že žalobce naprosto nezanedbal otázku správného, řádného a včasného zabezpečení doručování. Dále navrhl provést svědeckou výpověď zaměstnancem Odboru dopravy Magistrátu města Brna, který by mohl potvrdit, že žalobce se s ním radil ohledně postupu, kdy má odevzdat řidičský průkaz. Výslechem tohoto svědka by podle žalobce bylo prokázáno, že žalobce se choval sounáležitě se správními orgány a vyvíjel aktivitu nejen v zákonem požadované míře.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z přestupku s odůvodněním, že správní orgán při stanovení viny vycházel z oznámení přestupku, z něhož vyplývá, že lustrací PČR v evidenci řidičů na místě silniční kontroly bylo zjištěno, že žalobce řídil motorové vozidlo, ačkoliv nebyl držitelem řidičského oprávnění, neboť měl od 3.2.2012 platnou blokaci v důsledku dosažení 12 bodů. Písemnost oznamující dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče s výzvou k odevzdání řidičského průkazu osobně nepřevzal a byla mu doručena prostřednictvím náhradního doručení 26.1.2012. Dále správní orgán prvního stupně vycházel z úředního záznamu zakročujících policistů, a dále z oznámení Magistrátu města Brna o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení s výzvou k odevzdání řidičského průkazu, podle něhož žalobce ke dni 9.1.2012 dosáhl 12 bodů a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu do 5 pracovních dnů od doručení oznámení s tím, že uplynutím této lhůty pozbývá řidičských oprávnění. Zásilka byla odeslána na adresu trvalého pobytu žalobce a na základě služby dosílka byla zásilka doručována dne 16.1.2012, přičemž žalobce nebyl při doručování zastížen, písemnost byla téhož dne uložena u provozovatele poštovních služeb a žalobci byla na adrese zřízené dosílky zanechána výzva k vyzvednutí s poučením od důsledcích vyvolaných nevyzvednutím si písemnosti ve stanovené lhůtě. Jelikož si žalobce ve lhůtě 10 dnů zásilku nevyzvedl, byl podle **§ 24 odst. 1 správního řádu** desátý den od uložení zásilky považován za den doručení. Dále správní orgán prvního stupně vycházel z evidenční karty řidiče prokazující, že žalobce nebyl ke dni silniční kontroly držitelem řidičského oprávnění z důvodu blokace. Správní orgán prvního stupně nesouhlasil s žalobcem v tom, že se do jeho vědomí nedostala žádná indicie o dosažení 12 bodů v registru řidičů. Jak vyplývá z vyjádření zmocněnce žalobce při jednání, žalobce si byl vědom drobnějších přestupků v dopravě z předchozích let, které nerozporoval a které byly ve všech případech řešeny na místě přestupku pokutami v blokovém řízení, kdy žalobci nebyl znám stav bodového hodnocení, a nezjišťoval ho, neboť nepředpokládal, že by již mohl dosáhnout 12 bodů. Správní orgán prvního stupně konstatoval, že žalobce byl držitelem řidičského

oprávnění uděleného v České republice, tedy osobou s předpokladem znalosti zákona o silničním provozu, jímž je problematika bodového hodnocení řidiče jednoznačně upravena. Tudíž mohla či měla žalobci být známa uvedená problematika bodového hodnocení řidiče. Argumentaci žalobce, že by neměl jakoukoliv povědomost o fungování bodového hodnocení řidiče, nelze podle správního orgánu prvního stupně připustit i s ohledem na obecnou právní zásadu *ignorantia iuris non excusat*. Zejména pak vzhledem ke skutečnosti, že byl žalobce se všemi spáchanými přestupky srozuměn, měl a mohl se aktivně zajímat o stav svého bodového hodnocení. K naplnění skutkové podstaty přestupku postačuje i zavinění z nevědomé nedbalosti, že žalobce nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Jak vyplývá z doručky potvrzující doručení oznámení o dosažení 12 bodů, zásilka byla žalobci vypravena na adresu trvalého pobytu a na základě řízené dosílky došlo k doručování na adresu ..., kde byl dne 16.1.2012 učiněn pokus o doručení, přičemž žalobce nebyl zastižen. Písemnost byla téhož dne uložena a žalobci byla zanechána výzva k vyzvednutí zároveň s poučením. Jelikož si žalobce ve stanovené lhůtě zásilku nevyzvedl, byl 10. den od uložení zásilky považován za den doručení. Správní orgán prvního stupně uvedl, že z vlastní znalosti i z veřejně elektronicky ověřené informace na stránkách provozovatele poštovních služeb České pošty je mu známo, že dosílku lze zřídit osobně či osobou zmocněnou, kdy se jedná o službu zpoplatněnou. S ohledem na prokazatelné zřízení této služby tedy žalobce o přeposílání písemností musel bezpochyby vědět. Správní orgán připustil, že se obviněný nemusel o zaslilce dozvědět od svých příbuzných. Pakliže by pak žalobce měl výhrady k místu doručování na dosílku, musí tyto záležitosti uplatnit v rámci smluvního vztahu či reklamace u daného provozovatele poštovních služeb. Správní orgán uvedl, že je ryze osobní věcí jednotlivce, jak si zajistí přebírání poštovních zásilek, avšak případné následky nedoručení jdou toliko na vrub dotčené osoby. Vzhledem k těmto skutečnostem je předmětná zásilka považována za doručenou v souladu s **§ 24 odst. 1 správního řádu**. Správní orgán se neztotožnil s žalobcem, že by se o pozbytí řidičského oprávnění v rámci vynaložení odpovídajícího úsilí dozvědět nemohl, zejména vzhledem ke skutečnosti, že byl srozuměn se všemi spáchanými přestupky, proto se měl a mohl důsledněji zajímat o stav svého bodového hodnocení, a to již s ohledem na žalobcem vznesené důvodné podezření, že by mohl hranice 12 bodů dosáhnout. Mohl by se tak dozvědět od příslušného správního orgánu i o následných zákonných povinnostech spojených s navrácením řidičského oprávnění. Nad rámec toho správní orgán prvního stupně uvedl, že nepovažuje zákonné povinnosti směřující k navrácení řidičského oprávnění za zcela formální či triviální, neboť k navrácení je nutno na základě písemné žádosti mimo jiné doložit i odbornou a zdravotní způsobilost žadatele o řidičské oprávnění, a tedy se nejedná pouze o administrativní úkon spojený s podáním žádosti. Žalobcem namítané nadstandardní kroky k vlastnímu doručení písemnosti shledává správní orgán prvního stupně s ohledem již na výše popsanou dosílku irelevantními, neboť minimálně v době doručování předmětné písemnosti měl žalobce zvolenou adresu pro doručování odlišnou od místa trvalého pobytu. S ohledem na uvedené rovněž správní orgán nepřistoupil k provedení navržených výslechů svědků - rodinných příslušníků žalobce. K námitce žalobce, že se na adrese... zdržuje přibližně od května 2013 a tato adresa neměla být korespondenční v době doručování oznámení o dosažení 12 bodů, správní orgán uvedl, že v inkriminované době měl žalobce uzavřenu dosílku, jinak by nebylo možné, aby provozovatel poštovních služeb doručoval na jinou adresu, než která byla vyplněna odesílatelem. K návrhu na výslech zaměstnance Odboru dopravy Magistrátu města Brna správní orgán uvedl, že tento úkon

shledává nedůvodným, neboť skutečnosti uvedené jmenovaným pracovníkem žalobci jsou zcela v souladu s právní úpravou. Správní orgán nezpochybňuje možnost informovat se na zákonný postup týkající se daného problému, avšak tyto informace byly podány v obecné rovině, neboť informace týkající se evidenční karty řidiče jsou sdělovány na základě písemně zpoplatněné žádosti. Toto se však nestalo, neboť z výpisu by žalobce zjistil dosažení 12 bodů. Z toho důvodu správní orgán k výsledku navrženého svědka nepřistoupil, neboť toto shledal jako irelevantní a působící zbytečné průtahy v řízení. Správní orgán prvního stupně poukázal na rozpory ve vyjádřeních žalobce při jednání, kdy uvedl, že žalobci nebyl znám stav jeho bodového hodnocení a že nepředpokládal, že by mohl dosáhnout 12 bodů, oproti písemnému vyjádření, do něhož uvedl, že aby se vyvaroval případných problémů plynoucích z dosažení 12 bodů, které předpokládal, informoval se u Magistrátu města Brna, kdy má odevzdat řidičský průkaz. Vzhledem k těmto rozporům shledal správní orgán vyjádření žalobce nevěrohodným a účelovým.

V žalobou **napadeném rozhodnutí** žalovaný uvedl k návrhu na provedení výsledku svědků rodinných příslušníků a blíže neurčeného zaměstnance Magistrátu města Brna, že pro posouzení věci jsou tyto svědecké výpovědi zcela irelevantní a jako takové též nadbytečné. Součástí spisové dokumentace je oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče spolu s obálkou od této písemnosti, z čehož vyplývá, že oznámení bylo žalobci zasláno na adresu trvalého bydliště a na základě dosílky přeposláno na adresu... Z obálky od této písemnosti dále vyplývá, že písemnost byla na doslané adrese uložena a byla připravena k vyzvednutí od 16.1.2012, kdy byla doručena tzv. fikcí doručení z důvodu nevyzvednutí v úložní 10 denní lhůtě a následně dne 27.1.2012 byla vrácena Magistrátu města Brna. Odvolatel podle žalovaného věděl o zřízení dosílky jako placené služby České pošty, tedy pokud se případně nezajímal o zasílané písemnosti na tuto adresu a nevyzvedával je, nemůže se úspěšně domáhat toho, že se s oznámením o dosažení 12 bodů neseznámil a že nevěděl o pozbytí řidičského oprávnění. S ohledem na to je irelevantní, zda a jakým způsobem si žalobce v rámci rodiny zjišťoval informace o zasílaných písemnostech. Taktéž je irelevantní, zda, kdy a o čem hovořil s pracovníkem registru řidičů, neboť žalobce jakožto odborně způsobilá osoba měl znát zákon č. 361/2000 Sb. a jeho případná neznalost ho nemůže vyvinít z přestupku. Žalobci tak bylo v souladu se zákonem doručeno oznámení o dosažení 12 bodů, a ani případná skutečnost, že se s obsahem této písemnosti neseznámil, ho nezbujuje odpovědnosti z přestupku. Bylo na žalobci, aby si zajistil, že se o každé písemnosti dozví a tuto si vyzvedne. Pokud i přes případnou dohodu v rodině se o oznámení nedozvěděl, jde tato skutečnost toliko k jeho tíži, neboť si měl doručování zabezpečit tak, aby se o všech písemnostech dozvěděl. Ke spáchání přestupku došlo nevědomou nedbalostí, neboť pokud by si žalobce přebíral řádně písemnosti mu zasílané, pak by se o dosažení 12 bodů dozvěděl, tedy o pozbytí řidičského oprávnění vědět měl a mohl. Tak byla podle žalovaného naplněna subjektivní stránka přestupku. V dané věci došlo i k naplnění objektivní stránky přestupku i stránky subjektivní v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu čj. **1As 150/2012-34**. Rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. **6As 75/2012-39** nelze podle žalovaného na daný případ vůbec aplikovat, neboť tam na základě pouhého odkazu na odstěhování bez upřesnění dalších okolností byla zpochybněna fikce doručení u oznámení o dosažení 12 bodů, tedy bylo zpochybněno naplnění objektivní stránky přestupku, k čemuž v případě žalobce nedošlo, neboť zde došlo k doručení oznámení o dosažení 12 bodů zcela v souladu se zákonem tzv. fikcí doručení. Jelikož žalobci bylo řádně doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém

hodnocení, měl a mohl se dozvědět o skutečnosti, že tohoto bodového stavu dosáhl, a toto si mohl též zjistit výpisem v registru řidičů. Tento stav má za následek i zákaz na dobu nejméně jednoho roku řídit motorové vozidlo a následně si též požádat o vrácení řidičského oprávnění s doložením zákonem požadovaných podkladů (zdravotní i odborná způsobilost a dopravně psychologické vyšetření). Vrácení řidičského oprávnění podléhá ust. § 123d zákona č. 361/2000 Sb., tedy nejde jen o formální podání žádosti, nýbrž musí být doloženy zmíněné podklady a následně musí být o navrácení oprávnění rozhodnuto. Došlo tak k naplnění subjektivní stránky přestupku. Jde o zavinění nevědomou nedbalostí. Rovněž bylo podle žalovaného prokázáno naplnění objektivní stránky přestupku, neboť k doručení oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení došlo tzv. fikcí doručení v souladu se zákonem, tedy i právní kvalifikace protiprávního jednání spočívajícího v řízení bez řidičského oprávnění byla provedena v souladu se zákonem. Podle žalovaného je zcela irelevantní, zda a jak si žalobce zabezpečil získání informace o písemnostech u rodinných příslušníků, když si písemnost nevyzvedl, ačkoliv mu byla řádně doručována, a je považována za doručenou fikcí doručení. Žalobce uvedl, že věděl o tom, že se dopustil více přestupků, a s ohledem na to nejméně tušil, že může dojít k pozbytí řidičského průkazu, přesto se o stav svého bodového hodnocení blíže nezajímal. Dohoda v rámci rodiny není dostatečným opatřením pro zabezpečení doručení písemnosti a případný postup rodinných příslušníků například v rozporu s takovou dohodou jde k tíži žalobce. V dané věci není důvod dokazovat, jak měl žalobce zajištěno sdělení informací o doručovaných písemnostech v rámci rodiny, když je spolehlivě dokázáno, že žalobci byla písemnost doručena fikcí doručení. Provádění navržených důkazů by podle žalovaného zbytečně protahovalo řízení a bylo by v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle **§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), neboť žalobce i žalovaný s tím souhlasili.

Žaloba není důvodná.

Žalobce v žalobě zejména namítá nenaplnění objektivní stránky přestupku, tedy nenaplnění všech znaků skutkové podstaty přestupku. Podle **§ 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb.** *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81.* Podle **§ 3 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.** *řídít motorové vozidlo může pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel.* Podle **§ 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.** *příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.*

Soud neshledal porušení ust. **§ 3 správního řádu** nedostatečným skutkovým zjištěním. Z výše shrnutého obsahu správního spisu je nepochybné, že v dané věci správní orgán prvního stupně provedl dostatečné dokazování. Účelem správního řízení bylo zjistit,

zda se žalobce dopustil přestupku, který jemu kladen za vinu, a zda o tomto zjištění nelze mít ve smyslu ust. § 3 správního řádu důvodné pochybnosti. Soud na základě provedeného dokazování dospěl ke stejnému závěru jako žalovaný, že v dané věci důvodné pochybnosti o skutkovém stavu nevznikly.

Správní orgány se nespokojily s úředním záznamem a s výpisem z evidenční karty řidiče. Vycházely především z oznámení o dosažení 12 bodů a výzvy k odevzdání řidičského průkazu Magistrátu města Brna ze dne 11.1.2012 čj. ODSČ-2/B-12, a dále z kopie obálky obsahující údaje o doručování tohoto oznámení. Tyto listiny jsou součástí správního spisu. Není proto pravdivé tvrzení žalobce, že správní orgány neprokázaly existenci rozhodnutí, na jehož podkladě žalobce pozbyl řidičské oprávnění, a jeho řádné doručování. Z výše cit. ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu vyplývá, že uplynutím lhůty 5 dnů po doručení oznámení Magistrátu města Brna pozbyl žalobce řidičské oprávnění. Tato skutečnost byla následně vyznačena v evidenční kartě řidiče. Zde se uvádí, že žalobce pozbyl řidičské oprávnění dne 3.2.2012 s tím, že oznámení mu mělo být doručeno fikeí 26.1.2012. Tyto údaje korespondují s údaji uvedenými na kopii doručanky obsahující oznámení a výzvu. Podle této doručanky, jelikož adresát nebyl na adrese (dosílky) zastižen, bylo uložení zásilky oznámeno 16.1.2012 a po uplynutí úložní doby byla zásilka vrácena odesílateli dne 27.1.2012. Podle **§ 24 odst. 1 zákon č. 500/2004 Sb.** správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty*. Ze shrnutých údajů má soud za nepochybně zjištěné, že žalobci byla v souladu s cit. ust. § 24 odst. 1 správního řádu zásilka obsahující oznámení o dosažení 12 bodů a výzvu k odevzdání řidičského průkazu doručena dne 26.1.2012, tedy uplynutím 10 denní zákonné lhůty od uložení zásilky. Uplynutím další lhůty 5 pracovních dnů stanovené ve výše cit. § 123c odst. 3 věty druhé zákona o silničním provozu pozbyl žalobce řidičské oprávnění. Soud má tedy za prokázané, že žalobce svým jednáním porušil cit. ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, když v inkriminované době a místě řídil vozidlo po pozemní komunikaci a nebyl držitelem řidičského oprávnění. Objektivní stránka přestupku podle závěru soudu byla naplněna.

Soud přezkoumal i závěr správních orgánů o tom, že zavinění bylo shledáno ve formě **nevědomé nedbalosti**. Skutečnost, že žalobce věděl o tom, že v minulosti spáchal několik přestupků a že na základě nich mohl dosáhnout 12 bodů, jednoznačně vyplývá z tvrzení žalobce při jednání před správním orgánem a především z následného písemného vyjádření. Soud má za správný závěr správních orgánů, že žalobce neomlouvá případná neznalost bodového hodnocení jednotlivých přestupků, jichž se dříve dopustil, neboť tyto údaje, stejně jako zákonný postup po dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení, jsou součástí zákona č. 361/2000 Sb., který je žalobce jakožto držitel řidičského oprávnění v České republice povinen znát. Vzhledem k této skutečnosti soud považuje za správné i odmítnutí návrhu žalobce na výslech zaměstnance Magistrátu města Brna pro nadbytečnost.

Dále žalobce sice nevěděl, že mu bylo doručováno oznámení o dosažení 12 bodů s výzvou k odevzdání řidičského průkazu, ale s ohledem na to, že mu tato zásilka byla doručována na adresu zřízené dosílky, měl a mohl na této adrese zásilky přebírat. Žalobce tvrdil, že se zdržoval na této adrese až od května 2013. Soud stejně jako správní orgány považuje tuto argumentaci za lichou, když je nepochybné, že žalobce zřízením dosílky

projevil vůli, aby účinné doručování probíhalo na adrese dosílky namísto adresy jeho trvalého pobytu. Jelikož tedy žalobci na adresu jeho trvalého pobytu v souladu s jeho požadavkem vůbec nebylo doručováno, považuje soud za správné odmítnutí návrhů žalobce na výsledky členů jeho rodiny pro nadbytečnost, neboť jimi mělo být prokazováno, jak měl žalobce zajištěno předávání zásilek na adrese trvalého pobytu. Dokazování doručení na adresu zřízené dosílky bylo pak provedeno kopií doručenky.

Odůvodnění odmítnutí důkazních návrhů správními orgány je tedy podle názoru soudu v souladu s premisami žalobcem zmiňovaného rozsudku NSS ze dne 28.4.2006 čj. **5Afs 147/2004-89** (dostupného na www.nssoud.cz).

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. **5 As 106/2011-77** ze dne 6.1.2012 „v běžných případech dochází překročením nejvyšší dovolené rychlosti k naplnění i materiálního znaku přestupku, jinak je tomu jen tehdy, existují-li významné okolnosti vylučující ohrožení nebo porušení právem chráněného zájmu společnosti“. Soud na základě uvedeného dospěl k závěru, že v dané věci nebyly zjištěny žádné významné konkrétní skutečnosti, které by svědčily závěru, že u žalobce nebyla naplněna materiální stránka přestupku.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě **nákladů řízení** bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 25. července 2014

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Bc. Michaela Karásková